

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

PROSINEC 2000 *** ROČNÍK I. ***

ČÍSLO 2

VÝROČÍ ZA NÁMI ! A CO DÁL ?

Literární spolek LIS při jičínské knihovně oslavil v roce 2000 deset let trvání, ale všechny oslavy jednou skončí a nastává běžný život. Nad pespektivami spolku se zamýšleli jeho členové na schůzce ve středu 22. listopadu 2000.

Jedním z hlavních úkolů kroužku je rozšířit členskou základnu, neboť počet aktivních členů se povážlivě zmenšoval a tu a tam se projevovala i ponorková nemoc. Proto v souvislosti s uvedením čtvrtého sborníku Deset let proběhla v regionálním tisku nejedna výzva k rozšíření počtu členů a pozvánky pro všechny, kteří se zatím neodvážili svoje výtvary osvobodit z tajných schránek a šuplíků. Zdá se, že se tato akce setkala s ohlasem a na tuto schůzku přišli čtyři noví adepti, kteří se seznámili s činností a možnostmi spolku. Věřím, že je první zkušenost neodradila a že se stanou stálými členy.

Jedním z bodů programu bylo i krátké ohlédnutí se za autorským večerem,

který se konal v Městské knihovně v Jičíně ve středu 18. října 2000. Většina členů kroužku tento večer hodnotila pozitivně, stejně tak i vystoupení hlavního režiséra večera Josefa Horáčka, hudebního doprovodu, paní Věry Čejkové a Vladimíra Tauchmana, stejně jako členek ZUŠ a recitujících dětí. Všem účinkujícím patří náš dík za předvedené výkony a ochotu s jakou se ujali nelehkého úkolu prezentace naší tvorby. Domníváme se, že článek, který k tomuto večeru vyšel v Novinách Jičínska nebyl objektivní, kritické výpady neměly se skutečnou kritikou nic společného.

Ve spolku se také diskutovalo o dalších možnostech práce. Tak především jsme si ujasnili, co nám může LIS poskytnout:

1/ Městská knihovna umožní kontakty na nejrůznější akce, poskytne adresy nakladatelství, podle možností bude zvat známé autory na besedy a v rámci nich se budeme snažit, aby renomovaní

spisovatelé hodnotili naše práce a poskytli nám rady, jak se vyvarovat chyb při psaní a kam se s nadějnými texty obrátit,

2/ vzájemně si předčítat svoje texty a hodnotit je, dobré by bylo půjčovat si texty navzájem třeba i domů /zvláště ty delší práce/ a potom je společně rozebírat,

3/ informovat se o akcích literárního i všeobecně kulturního charakteru, předávat si informace o literárních soutěžích, informovat se o publikačních možnostech,

4/ pokusit se o vydávání vlastních prací v malých edicích v samizdatech /záleží na iniciativě jednotlivých členů/, event. vydávat pro úzký okruh vlastní časopis Kobra, kde budou informace o činnosti spolku a vlastní tvorba,

5/ pokud spolek sežene sponzory a dostatek financí pokusit se vydat za dva až tři roky další literární almanach,

6/ využívat všechny pozitivní náměty pro další propagaci vlastní tvorby a literárního spolku na veřejnosti.

LIS v žádném případě nezaručí vydávání knih jednotlivých autorů, záleží na iniciativě autorů, jak se získanými informacemi naloží a pokusí se je zúročit. LIS je volné sdružení, kam může přijít každý, kdo má zájem o literaturu a pokouší se sám o psaní různých žánrů. Předpokládáme, že zájem o literární tvorbu je jeho koníčkem, a tak je ochoten pro něj něco udělat.

V dalším programu schůzky představili svoje texty nově příchozí a jejich vystoupení se zdají pro LIS příslibem do budoucnosti.

V následné neformální diskusi padaly návrhy na další možné aktivity, např. pořádat pod hlavičkou Městské knihovny autorskou soutěž, nabídka Pavla Vydry o výjezdní setkání ve Všeni, spolupráce se sdružením nevidomých, možnost získání grantů, hledání kontaktů na tiskárny a seznamování se se samizdatovými sbírkami a brožurkami.

Na setkání byla představena i sbírka poezie Kamila Fouska, jehož poezie zazněla na již vzpomínaném večeru. Sbírkou, z níž jsou v další části ukázky, nese název Masky.

Setkání regionálních autorů, zřejmě poslední v tomto roce, století a tisíciletí, se stalo zdrojem nápadů do další práce, a tak věřím, že literární sdružení LIS přežije nejen Nový rok 2001, ale ještě hodně Nových roků ku potěše a prospěchu jeho členů a ostatních zájemců o regionální kulturu.

Václav Franc

PROGRAM SPOLKU NA PRVNÍ POLOLETÍ ...

V prvním pololetí bychom chtěli, kromě pravidelného hodnocení vlastní tvorby, za spolupráce s MK v Jičíně uspořádat besedy s Olgou Nytrovou a Václavem Strachotou /koncem ledna/.

Tito autoři napsali několik knih ze života slavných osobností a zároveň příhody o zvířatech. Námětem setkání by měla být beseda o tvůrčím psaní.

V dubnu potom plánujeme setkání se spisovatelem Zbyňkem Malinským, který je znám převážně svou tvorbou pro děti.

V jednání je i schůzka s PaedDr. Ivo Harákem, pracovníkem Severočeské univerzity v Ústí nad Labem, jinak porotcem literárních soutěží, recenzentem a zároveň autorem poezie, který přislíbil účast na naší schůzce.

PUBLIKAČNÍ MOŽNOSTI

HOST, nakladatelství a literární měsíčník
Kopečná 37, 602 00 BRNO, tel. 05/ 43 23 70 94

TRAFALGAR, literární čtvrtletník
P.O.BOX 2, 170 04 PRAHA 7 , tel. 0604/602 604 nebo
Jan Kvasnička, Cerekvice nad Bystřicí 71, 507 77

Mladá Fronta Dnes, regionální redakce
ul.Karla IV. 18/468, 500 10 Hradec Králové
tel. 049/ 5053 111
pouze povídky do rozsahu tři stran

PSÍ VÍNO
Jaroslav Kovanda , Lesní čtvrť 3728,
Zlín 760 01
spíše poezie

====

DECH DRAKA
Gorkého 7, 701 00 Ostrava 1
fantasy nebo sci-fi

====

ALMANACH ZAČÍNAJÍCÍCH
AUTORŮ

Omikron -NV s.r.o., Komenského 591,
511 01 Turnov

====

OKRUH, pro mladé a začínající autory
Radek Sárközi, redakce V.Nejedlého,
Most 434 01, tel. 035/ 610 22 21

SOUTĚŽE

Mělnický Pegas vyhlašuje 7. ročník poetické soutěže Mělnický pegas 2001. Soutěž je otevřená pro neprofesionální básníky ve čtyřech kategoriích (do 15let, do 30 let, nad 30 let a autoři, kterým vyšla básnická sbírka). Do soutěže je nutno zaslat 3-5 básní ve třech vyhotoveních. K pracím každý účastník připojí lístek se jménem, kategorií, datem narození, adresou bydliště a ofrankovanou obálkou se zpáteční adresou pro posláni pozvánky na slavnostní vyhlášení soutěže (koná se v říjnu 2001).

Příspěvky zasílejte do 31.května 2001 na adresu: Literární klub Pegas, Zdenka Líbalová, Českobratrská 2800, 276 01 Mělník.

Přeji Všem autorům a pracovním knihovny v Jičíně příjemně prožitý konec roku 2000 a hodně tvůrčích námětů, optimismu a úspěchů nejen na kulturním poli, ale i v osobním životě.

Zároveň věřím v další oboustranně prospěšnou spolupráci v celém novém roce 2001.

Václav Franc

Z NAŠÍ TVORBY

ZVONÍ HRANA

Tak se to hrne
od devíti k pěti,
svět se pohybuje
v reálné změti,
ale vyhrává jen,
kdo je nejvýše třetí.

Všechny ideály
za své už vzaly,
pro sebe jiní
svět rozebrali,
a tak jsme v klidu
rezignovali.

Tušíme že
je po legraci,
a tak jsme připraveni
k likvidaci
a těšíme se
na kremaci.

CHAOS

Názor a názor
další, víc,
je třeba posílit
chaos bez hranic.

Na skládku všechno,
bagr, lásku, válku, mír,
jen aby se bordel
úspěšně znásobil.

No a tak myslíme
než se bít,
to tedy můžeme ze hry
odejít.

LEPŠÍ UŽ TO NEBUDE

Vítejte v davu
cvičených krys,
náš svět už
je na odpis.

Sranda, smutek, lachtan, bordel,
chaos trhá nit,
jen vy jste vyvolení
nás "zachránit".

Vítejte v chaosu,
chtějte v něm žít,
že někdy bude ještě líp,
těžko můžeme uvěřit.

ZTRÁTA DŮVĚRY

Tak tady můžeme žít
a hnát se do boje
nebo mít klid,
ale ne oboje.

Už nestačí malinké věci,
co kreslí situaci,
místo nich veliké kecy
k devalvací.

Nestačí šeptat,
aby mohlo se žít,
musí se řvát
a další vrstvu přitvrdit.

Tak to nemusíme hrát,
trpět a přežívat,
znovu přikládat
a nový chaos povýšit na standard.

Daniel Kremator,
ze sbírky Kremace

Každý člověk má nějakou masku, ale neví o tom ...

SVĚTLO V TMAVÉM TUNELU

Jednou to bylo normální odpoledne,
dokud jsem ji neviděl,
tu dívku, která neměla žádnou masku,
ani žádnou pošklebku, ani se mi nesmála.

Položil jsem si otázku: "Čím to bylo?"

Odpověď byla jednoznačná: "Asi tím, že byla na vozíku."

A najednou jsem měl dojem, že už nejsem sám.

Najednou jsem cítil, že jsem celý život byl v tunelu

a naše první setkání mi ten tunel osvítilo.

Mělo to ale jeden háček,

to světlo pokrývala mlha.

A byla stále blíž a blíž.

A ta mlha byl on.

Až jednou budu mít poslední vteřinu,

doufám, že se ty pocity vrátí,

jak jsem byl s ní, jak jsme byli jenom my dva,

jak jsem se na ni díval, když jsem s ní mluvil,

ani nevíte, jak mi bylo.

Jen do té doby, než začala mluvit o něm,

v tu chvíli jsem si uvědomil,

že jsem sám

a ta mlha se stávala tmou.

Vždycky jsem byl sám a možná sám umřu!

Mám hodně lásky - má máma mě miluje,

rodina mě miluje, kamarádi možná taky -

ale jeden pocit mně chybí,

a ten jsem poznal v tunelu.

Kamil Fousek, ze sbírky Masky

Vlohy - Molina je ve své podstatě herečka. Často vystupuje v roli rozšafné, blazeované dámy.

V tu chvíli se podobá děvčátku, které si vypůjčilo maminčiny boty s vysokým podpatkem, aby vypadalo dospěle.

Díky své inteligenci ihned vycítila přízeň a obdiv dvounohých ze smečky svého pána a dělalo jí to moc dobře. Občasný výpadek z role nastal v momentě, kdy

nezvládla svůj prapsí pud a vášně zvítězily. pach a stopa zvěře byly někdy silnější, než výraz.

Původ - Průkaz psí totožnosti má v pořádku. Rodokmen se hemží samými významnými předky.

Otec a matka - vítězové národní, republikoví, středoevropští. Také dědové a psi babky, i prapra rodiče (z poloviny Němci) se honosí podobnými tituly a úspěchy: CAC, CACIB, evropský vítěz atp. I Mezinárodní očkovací průkaz má Molinka sledovaný v termínech a zdraví výborné, prostě pes jednička.

Všechny zděděné i vyšlechtěné vlastnosti se už nikde předvádět nebudou. Žádné závody ani výstavy nebudou znervózňovat naši malou. Všechna její chytrost a temperament budou k radosti jen nám. Jen my se z těchto vlastností budeme těšit, obdivovat je a jejich pomocí budovat náš vzájemný vztah. Proč? Molince totiž nevyrostly zadní stoličky, a to je vada na požadované, pomyslné dokonalosti výstavního, čistokrevného psa.

Psí byt - Jejím soukromím byla prostorná bednička, vystlaná čerstvým senem a dekou, umístěná hned za dveřmi garáže a s domem spojená síňkou.

Zde trávila v začátcích svého pobytu u nás valnou část žití. Potřebovala k dobrému vývoji ještě hodně odpočinku a spánku. měla tu i jídelní koutek a misku s vodou.

Později, v horkých dnech, si rozšířila své obydlí v garáži o letní ložnici. Sama se v noci přestěhovala na dřevěnou podlahu staré cirkulárky, těsně u vrat kůlny, které měly plno skulin a škvír, odkud proudil chladný vzduch. prostředí jsme jí vylepšili starou dekou. Spala zde podle počasí a svého rozhodnutí. V zimě se ráda vrátila do vystlané bedničky k zatepleným dveřím.

Zlata Zákoutská,
z připravovaných příběhů o psí
slečně Molly

Foto z autorského večera na počest 10. výročí trvání kroužku v Městské knihovně v Jičíně ve středu 18. října 2000.

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů

Vydává Literární spolek při Městské knihovně v Jičíně

Připravil : Václav Franc, K Hájků 1724, 509 01 Nová Paka

Ročník 1.

Číslo 2.

Prosinec 2000